

РЕШЕНИЕ

№ 476

гр. Русе, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Г. Ченджиев

при участието на секретаря Виолета К. Цветкова
като разгледа докладваното от Пламен Г. Ченджиев Административно наказателно дело № 20234520200504 по описа за 2023 година

Постъпила е жалба от Д. Н. Д. от гр.Русе ЕГН ***** против наказателно постановление № 22-1085-003630/26.01.2023г. на началник Група в Сектор ПП Русе,с което на основание чл.179 ал.2 от ЗДвП вр. чл.179 ал.1 т.5 пр.4 от ЗДвП му е наложено административно наказание ГЛОБА в размер ДВЕСТА лева.

Жалбоподателят чрез своя процесуален представител моли съда да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно и необосновано .

Представител на административно-наказващия орган не се явява.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е водач на МПС с правоспособност категории „В,С,М,АМ,ТКТ” от 1985г..Води се на отчет в ПП КАТ Русе и към м.ноември 2022г. няма налагани наказания за нарушения на ЗДвП по които да не е настъпила реабилитация.

На 09.11.2022г. жалбоподателят управлява л.а. Шкода с рег.№ Р 7365 ВК и около 17:20ч. се движи по бул.Цар Освободител посока бул.Фердинанд. На предна дясна седалка се вози свид.Ц.. В пътния участък на бул.Цар

Освободител в близост до Централни хали пътното платно е от две ленти за движение и една за паркиране, които пресичат пешеходна зона и в този участък Д. се движи в най лявата лента. Спира на първата пешеходна пътека и след като преминават пешеходците продължава. Пред втората пешеходна пътека не чакат пешеходци и с бавна скорост Д. я пресича. В момент когато се намира върху пешеходната пътека по нея с велосипед със сравнително висока скорост без да спре навлиза дете-велосипедист. Премахва по пешеходната пътека двете пътни ленти и се удря в атомобила в областта на предно дясно колело. Детето пада на пътното платно, а Д. спира и оказва помощ.

Детето няма видими наранявания, но е откарано за преглед в УМБАЛ Русе. През това време на място е изпратен екип на Сектор ПП Русе между които е свид.П. – мл.автоконтрольор в Сектор ПП към ОДМВР Русе. След като се установява, че велосипедиста е на 11 год. и е леко пострадала, приемайки, че пешеходната пътека е пешеходна зона и децата могат да преминават по пешеходна пътека с велосипед и пак да са с предимство, свид.Денков съставя срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение на разпоредбата на чл.119 ал.1 от ЗДвП. Срещу акта постъпват писмени възражения.

На 26.01.2023г. с обжалваното наказателно постановление началник на Група в Сектор ПП Русе без да обсъжда възраженията, на основание чл.179 ал.2 от ЗДвП вр. чл.179 ал.1 т.4 от ЗДвП налага на жалбоподателя административно наказание ГЛОБА в размер на ДВЕСТА лева.

Тази фактическа обстановка се установява от констатациите в АУАН и показанията на актосъставителя и свид.Ц., както и от събраните писмени доказателства – протокол за ПТП, писмени обяснения.

При установяване на фактите съдът възприема изцяло показанията на свид.Ц., която е имала възможност непосредствено да възприеме фактите по възникването на ПТП. Показанията на тази свидетелка съответстват изцяло на протокола за ПТП, така и в приложените фотоси.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Обжалваното наказателно постановление се явява необосновано и незаконосъобразно.

Не се оспорва обстоятелството, че към момента на начало на пресичане на пешеходната пътека от жалбоподателя на нея не са стъпили преминаващи пешеходци. Само такива участници в движението съобразно разпоредбата на чл. 119 ал.1 от ЗДвП при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне, като намали скоростта или спре. Това негово задължение е съобразено от законодателя със спецификата и скоростта на движението на пешеходец. Законодателят е предвидил, че при движение с нормалната скорост на пешеходец водачът на пресичащата пешеходната пътека МПС ще има възможност да възприеме опасността за движението и да изпълни задължението си да ги пропусне чрез намаляване на скоростта и спиране. Легалната дефиниция за пешеходец законодателят е дал в разпоредбата на чл.107 от ЗДвП и §1 ДР на ПП ЗДвП и това е участник в движението, който се намира на пътя извън пътно превозно средство и не извършва работа по пътя. За пешеходци се считат и лицата:

- а) които бутат или теглят детска или инвалидна количка или друго пътно превозно средство без двигател и с широчина, по-малка от 1 м;
- б) които бутат велосипед, мотопед или мотоциклет;
- в) инвалиди, които се придвижват с инвалидни колички, задвижвани посредством тяхната мускулна сила или от двигател, ако се движат със скоростта на пешеходец

В тази връзка единствено велосипедистът, който при преминаване на пешеходна пътека е слязъл и бута велосипеда е с предимство пред пресичащите същата пешеходна пътека ППС. Конкретизацията на б. "в" от определението за пешеходец е още едно доказателство, че определяща в случая е скоростта на движение на този вид участник в движението. Няма разпоредба в ЗДвП и в Правилника за прилагането му, която да регламентира предимство на други участници в движението движещи се по пешеходна пътека. Това е така поради обстоятелството, че всички останали се движат с по-висока скорост от пешеходеца, която в болшинството от случаите не дава възможност водачите пресичащи пешеходната пътека да ги възприемат и да съобразят поведението си с тях.

Вероятно съзнавайки горните правила актосъставителят при определяне на виновно поведение е допуснал друга незаконосъобразност, а

именно приравнил е пешеходната пътека на площ предназначена за движение само на пешеходци,където се изключват децата -велосипедисти.Тълкувайки неправилно разпоредбата на чл.141 т.6 от ППЗДвП е приел,че на пешеходната пътека не важи забраната за движение на деца-велосипедисти.Този извод не е съобразен със закона.Според разпоредбата на §6 т.54 от ДР на ЗДвП пешеходна пътека е част от платното за движение....По отношение на „площ предназначена само за движение на пешеходци“ липсва легална дефиниция,но тя може да се изведе от разпоредбите на §6 т.6 от ДР на ЗДвП – дефиниция на тротоар и чл.178е от ЗДвП в който площи, предназначени само за пешеходци са приравнени на паркове, градини, детски площадки и на тротоари в населените места . Изводът е ,че площите предназначени за движение само на пешеходци ,която в никакъв случай не съвпада с платното за движение част от което е пешеходната пътека.По тази причина изводът,че пешеходната пътека е площ предназначена за движение само на пешеходци не е съобразен със закона. Съответно изводът,че дете пресичащо пътното платно на пешеходна пътека карайки велосипед е с предимство е незаконосъобразен.Такова тълкуване води до негативен превантивен ефект върху спазването на правилата за движение от велосипедистите и децата – велосипедисти и води до повишаване на рисковете от възникване на опасност за движението им предвид на обстоятелството,че са регламентирани като уязвими участници в движението.

Горното дава основание на съда да приеме,че като е направил извод за вина на водача на МПС за възникване на произшествието,наказващият орган е направил необоснован и незаконосъобразен извод.

Доказателствата налагат единствения и несъмнен извод,че причината за възникване на ПТП е извън поведението на жалбоподателя,поради което обжалваното наказателно постановление,в което е прието обратното следва да се отмени изцяло.

Искането за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя - 500 лева адвокатски хонорар поддържано от пълномощника в съдебно заседание е основателно. Според чл.63 ал.3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Възражението за прекомерност на разноските, направено от ответника по

жалбата е неоснователно. Като отчита обстоятелството, че упълномощения защитник е изготвил жалбата и два пъти се е явявал в съдебни заседания , съдът намира, че претендираната сума за хонорар на пълномощник, съответства на положения труд и не следва да се редуцира, а да се уважи в размера от 500лв., която сума е съответна на критериите на закона за заплащане на оказаната правна помощ.

Предвид горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 22-1085-003630/26.01.2023г. на началник Група в Сектор ПП Русе, с което на Д. Н. Д. от гр. Русе ЕГН ***** на основание чл.179 ал.2 от ЗДвП вр. чл.179 ал.1 т.5 пр.5 от ЗДвП е наложено административно наказание ГЛОБА в размер ДВЕСТА лева.

ОСЪЖДА ОДМВР Русе Сектор ПП да заплати на Д. Н. Д. от гр. Русе ЕГН ***** сумата от петстотин лева разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Административен съд гр. Русе в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Русе: _____